

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010329
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819010329.7

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.07.2020 v trestnej veci obžalovaného P. L. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 1T/75/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. L.Á..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 06.05.2020, sp. zn. 1T/75/2019 bol obžalovaný P. L. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, v bode 2/ pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, v bode 3/ prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona a § 123 ods. 3 písmeno i) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 24.01.2019 asi o 13.30 hod., v opitom stave, na chodbe budovy Mestského úradu vo Vranove nad Topľou na ul. Dr. C. Daxnera 87, sa domáhal vstupu do kancelárie primátora mesta, pritom sa hrubo a vulgárne vyjadroval, v dôsledku čoho bol príslušníkom Mestskej polície vo Vranove nad Topľou, poškodeným G. Z. požiadaný, aby opustil budovu, kedy obžalovaný pri vychádzaní z budovy, pred vchodovými dverami, aktivoval paralyzér, zn. POLICE, a týmto zasiahol poškodeného G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. O. Z., G. XXXX/XXA, raz do oblasti brucha a následne obžalovaný sa ešte niekoľkokrát pokúsil paralyzér zasiať poškodeného, kedy poškodený G. Z. použil proti obžalovanému donucovacie prostriedky a pri zneškodnení obžalovaného utrpel ľahké podvrtnutie základného kĺbu palca ľavej ruky, ľavého lakťa, ľavého ramena a pravého kývača hlavy s dobou liečenia do 30.01.2019,

2/ dňa 22.11.2018 asi o 17.00 hod., v opitom stave, vošiel do dvora rodinného domu č. XXXX/XX na ulici B. X. D. B., D. X. O. Z.L. a cez chodbu vošiel do kuchyne rodinného domu, kde vošla aj obyvateľka domu poškodená R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, B., ktorej obžalovaný hrubo a vulgárne nadával, chytil ju, potiahol a roztrhal jej oblečenie a keď do miestnosti vošiel manžel poškodenej X. V. a vyzval obžalovaného, aby opustil rodinný dom, obžalovaný aj tomuto vulgárne nadával, vyhrážal sa mu, že ho zabije, následne držal obžalovaný v rukách skrútkovač, s ktorým sa oháňal pred poškodeným X. V., a taktiež sa vyhrážal, že „ich podpáli“, pričom obaja poškodení mali obavu, že obžalovaný svoje vyhrážky uskutoční a poškodenej R. V. vznikla škoda poškodením oblečenia vo výške 10,- eur,

3/ dňa 04.12.2018, asi o 09.45 hod., v opitom stave, vo dvore rodinného domu č. 63 v obci M., D.. X. O. Z., hrubo a vulgárne nadával poškodenému Š. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom KG. XX, D.. X. O. Z., o ktorom vedel, že je osobou vyššieho veku, udrel poškodeného do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol, kedy obžalovaný viackrát kopol a udrel poškodeného do oblasti hlavy, tváre a hrudníka, pričom poškodený utrpel úrazové čiastočné vyklbenie šošovky ľavého oka a následne vznik úrazového zákalu šošovky ľavého oka, pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka, pomliaždenie očnej gule vľavo so zvrácaním do sklovca ľavého oka, pomliaždenie nosa, ľavej temenno-spánkovej oblasti, ľavého ramenného kĺbu a ľavej strany hrudníka s dobou liečenia v trvaní najmenej dvoch mesiacov.

Za uvedené skutky mu súd uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného Mesto Vranov nad Topľou s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Š. M. škodu vo výške 3.434,40 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného Š. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. škodu v sume 185,84 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú R. V. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci elektrického paralyzéra so svietidlom zn. Police čiernej farby.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.06.2020. Namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný pre nedostatočne zistený skutkový stav, zmätočný pre nesprávne právne posúdenie, nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Mestský úrad je priestor verejnosti prístupný v pracovnej dobe, nevie o tom, aby bolo nutné objednávať sa u primátora Mesta Vranov nad Topľou. Nikdy nepoprel, že 24.01.2019 prišiel do priestorov Mestského úradu vo Vranove nad Topľou v popoludňajších hodinách s úmyslom opýtať sa priamo primátora na možnosť získania práce na opravách, či úpravách elektroinštalácií na základných školách v meste Vranov nad Topľou a jeho úmyslom bolo získať prácu. Pracovníčka tam prítomná mu sľúbila, že ho ohlási u primátora, no namiesto toho prišiel mestský policajt, aby ho z budovy vyviedol vonku. Do uvedeného momentu sa nič zlé, ani podozrivé neudialo. V rámci dokazovania na hlavných pojednávaniach ostala nevysvetlená základná otázka, z akého dôvodu bol k nemu privolaný mestský policajt a za akým účelom, keď do tej doby nič zvláštne, ani zlé nevykonal. Navyše, svedkovia M. R. Č. zhodne tvrdia, že mal spať na chodbe na 1. poschodí pred kanceláriou primátora, hoci o tom neexistuje žiadny relevantný, ani iný dôkaz. Po príchode mestského policajta G. Z. bol vyzvaný na opustenie budovy, čomu sa podrobil a dobrovoľne v sprievode mestského policajta odchádzal z budovy. Až po príchode pred vchodové dvere došlo medzi ním a mestským policajtom k incidentu. Incident vyprovokovaný mestským policajtom spočíval v tom, že keď sa blížili k východu z budovy, policajt mu povedal: „o chvíľu ty ch... sa váfaš pod schodmi a na chodníku a tam zdochneš!“ Zľakol sa, a tak mu chcel priložiť paralyzér, aby po schodoch zišiel sám. Osobne si myslí a je presvedčený, že mestského policajta vôbec nezasiahol, pretože jeho reakcia bola rýchla a ak by bol zasiahnutý, spadol by na podlahu a nestihol by ho napadnúť. Aký by mal dôvod a pohnútku na použitie paralyzéra bez príčiny, navyše, súd mal vyhodnotiť túto dôkaznú situáciu v kontexte celého vykonaného dokazovania. Svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu, pretože z celkového deja vyplynulo, že dobrovoľne opúšťal priestory mestského úradu a nebyť nevhodnej poznámky mestského policajta o jeho zhodení zo

schodov, nebolo by k tomu došlo. K skutku 2/ udáva, že bolo preukázané jeho výpoveďou a výpoveďou X. V., že na jeho požiadanie vykonával elektroinštalačné práce na rekonštrukcii bytu vo Vranove nad Topľou. Za uvedenú prácu mu mala byť vyplatená odmena 300,- eur, v skutočnosti však dostali 33,- eur. Bolo preukázané, že, keďže sa poznajú dlhšiu dobu a vie, kde X.. V. býva, navštívil ho 22.11.2018 dvakrát. Prvýkrát ho doma nenašiel, preto do jeho obydlika ani nevošiel, na druhýkrát ho už doma zastihol, vysvetlil mu, po čo prišiel a keďže sa nedohodli, pohádali sa. V. ho za súčinnosti svojich synov vytlačil z predsiene a navyše, na dvore ho aj zbili. Jeho úmyslom nebolo porušiť domovú slobodu X.. V. a jeho rodiny, ale požiadať ho o doplatenie za vykonanú prácu. Ak povedal poznámku, že zabíť Ťa je málo, neznamená to žiadnu vyhrážku na skutočné zabitie. K skutku 3/ uvádza, že nebola zachovaná totožnosť skutku, keďže k nedorozumeniu medzi poškodeným a ním došlo pred iným domom v M. a nie pred domom č. XX. Okrem toho, v tomto prípade bol prvým napadnutým on, keďže prvý ho udrel M.. On sa iba bránil. M. udrel iba preto, aby odvrátil útok z jeho strany. Konal v nutnej obrane, a to nie je trestné. Medzi ním a svedkom M. pretrváva dlhoročná nevraživosť až nepriateľstvo. Navrhuje preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a aby ho oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby okresného prokurátora.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil samostatným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 12.05.2020 a odstúpeným súdu prvého stupňa dňa 15.05.2020. Namietal, že žiadal, aby súd vyžiadal kamerový záznam z 24.01.2019 z priestorov Mestského úradu vo Vranove nad Topľou za časovo širšie obdobie, t.j. od 11.00 hod., prípadne skôr. Jeho údajný prvý príchod na mestský úrad a spanie na 1. poschodí vo foteli a vyvedenie vonku pred budovu veliteľom mestskej polície Č., potom opätovný návrat. Preto žiada krajský súd o vyžiadanie tohto kamerového záznamu, ako aj toho z času o 13.30 hod., kedy bol jeho ďalší príchod. Podľa vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva mal vtedy v dychu 3,15 miligramu na liter alkoholu, to by bolo 6,2 promile, čo znamená istú smrť. Prokuratúra sama žiadala zaistenie videozáznamu, ale keď zistili, že je v jeho prospech, už sa svojej požiadavky vzdali. Svedkyňa, zamestnankyňa mestského úradu, vypovedala pod prisahou krivo a privodila mu trestné stíhanie a odsúdenie. Aj záznam o 13.30 hod. je zostrihaný, bolo do neho jedenásťkrát kopnuté, ale vidno iba jedenkrát od vchodových dverí, pričom nevie identifikovať mestského policajta.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že výpoveď obžalovaného ku všetkým trom skutkom, pre ktoré je obžaloba podaná, považuje za tendenčnú, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnym následkom svojho konania. Vo vzťahu k skutku 1/ súd udáva, že výpovedi poškodeného G. Z. uveril, nakoľko, podľa názoru súdu, táto korešponduje s prehratým kamerovým záznamom a výpoveďami svedkov, a to Š. M. o nevhodnom správaní obžalovaného v daný deň na mestskom úrade, P. Č., ktorý mal na jej žiadosť obžalovaného požiadať, aby odtiaľ odišiel, pričom podľa svedka bol obžalovaný opitý. Tieto výpovede sú v súlade s lekárskou správou obžalovaného, podľa ktorej mal mať na základe biochemického rozboru dňa 24.01.2019 v krvi 3,13 miligramu na liter alkoholu v krvi. Uvedené dôkazy sú v súlade aj s výpoveďami ďalších príslušníkov mestskej polície, ktorí síce priamo pri skutku neboli, ale viedli súd k tomu, že výpovedi poškodeného G. Z. uveril, pričom ide o výpovede svedkov E. B. R. P. G.. Z potvrdenia Mesta Vranov nad Topľou vyplýva, že poškodený G. Z. je od 16.05.2002 policajtom mestskej polície, pričom v súlade s ustanovením § 128 ods. 1 Tr. zákona je verejným činiteľom a je zamestnanec územnej správy, ktorý sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie úloh zverená. Zároveň z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený G. Z. pri skutku konal v rámci výkonu svojich služobných povinností, kedy ako mestský policajt vykonával služobný zákrok, pričom obžalovaný v danom prípade zaútočil na poškodeného G. Z., ktorý bol mestský policajt, pri jeho služobnom zákroku práve z dôvodu výkonu jeho právomoci tým, že vyvádza obžalovaného z budovy mestského úradu pre jeho nevhodné správanie sa. K skutku 2/ je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej R. V., ktoré korešponduje s výpoveďou poškodeného X. V. a svedkyne E. V., preto im súd uveril a neuveril tvrdeniu obžalovaného, že v dome poškodených V.N. nebol. Poškodená R. V. vypovedala ohľadom správania sa obžalovaného v ich dome totožne ako aj svedkyňa E. V. a poškodený X. V., pričom všetci zhodne popísali, ako obžalovaný kričal a nadával, bol vulgárny, so šrubovákou v ruke, o ktorom si mysleli, že je to nôž, sa vyhrážal. Obaja poškodení zhodne popísali napadnutie poškodenej R. V. ako jej obžalovaný potrhla tričko, keď sa ho pokúšali vytlačiť z domu von. Svedkyňa E. V. zároveň potvrdzuje tvrdenia poškodenej R. V. o tom, ako sa obžalovaný

vyhrážal, že ich podpáli, pričom poškodení zhodne uviedli, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, aj keď táto skutočnosť nie je objektivizovaná dychovou skúškou. Poškodený X. V. popísal, že mal z vyhrážok obžalovaného strach, že ho zabije a poukázal aj na výstrahu zo strany jeho manželky, poškodenej R.Z. V., o nožíku v rukách obžalovaného, ktorý bol nakoniec šrubovák, pričom strach o manžela popísala aj poškodená R. V., nakoľko obžalovaný sa v jej dome správal vulgárne a nadával jej. Pri hádke v dome kričal, vytiahol šrubovák a pri fyzickej potýčke napadol aj ju. Vo vzťahu k skutku 3/ napadnutého rozsudku súd uvádza, že výpovedi obžalovaného, že poškodeného M. udrel len raz, ten spadol, nechal ho tam, viac ho už nebil ani nekopal, súd neuveril, nakoľko táto jeho výpoveď bola spochybnená výpoveďou poškodeného M., ktorá vyznieva zhodne so znaleckým dokazovaním, a to výsluchom znalcov U.. X., U.. U. R. U.. P. Zároveň súd asi ťažko nadobudne presvedčenie o tom, že poškodený, ktorý mal čase skutku 81 rokov, by zaútočil na obžalovaného, ktorý bol v tom čase o 20 rokov mladší. Zranenie oka poškodeného bolo popisované všetkými tromi znalcami, pričom súd vychádzal zo znaleckého posudku znalkyne oftalmologičky U.. L. U., ktorá to hodnotila, rovnako ako znalec U.. P. P., ako zranenie ťažké, pričom aj znalec U.. P. X. sa vyjadril, že plne akceptuje znalecký posudok U.. U.. Zároveň z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že vzhľadom na zranenia poškodeného je vylúčené, aby tieto vznikli len jedným úderom, pričom aj poškodený sám uvádzal, že obžalovaný ho opakovane bil a kopal. Zároveň zo znaleckého dokazovania vyplýva, že zranenie, ktoré poškodený utrpel, je zranenie ťažké, nakoľko si vyžiadalo dobu liečenia viac ako 42 dní, čo je možné charakterizovať ako ťažkú ujmu na zdraví.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutkov, ktoré boli posúdené ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v bode 1/, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v bode 2/ a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona a § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona v bode 3/. Vo vzťahu k týmto skutkom boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a rozsiahle rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto jeho rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodit' záver, že obžalovaný P. L. spáchal skutky, ktoré sú mu obžalobou kladené za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutkov, ak áno, ako a k akým. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V zhode s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného vo vzťahu k skutku 1/ ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedka poškodeného G. Z., ktorý popísal, ako dňa 24.01.2019, keď vstúpil do budovy s náčelníkom Č., ich oslovila právnička, že pred dverami primátora mesta je jeden pán, ktorý sa vulgárne správa a je pod vplyvom alkoholu a domáha sa za primátorom. S náčelníkom túto osobu vyzvali, aby priestor opustila, načo táto sa aj naďalej vulgárne správala a odišla až po tretej alebo štvrtej výzve. Spreádzal obžalovaného dolu schodmi, kde tento pri vchodových dverách vytiahol paralyzér a zasiahol ho do oblasti brucha, kde následne on obžalovaného spacifikoval, pričom tento si pri páde spôsobil ranu na hlave úderom o roh dverí. Jemu došlo k vyvrtnutiu palca na ľavej ruke, ľavého predlaktia a ľavého pleca. Následne došli aj kolegovia, ktorí volali RZP. Ku kontaktu medzi ním a paralyzérom došlo, zacítil výboj do brucha, išlo o nárazový dotyk za menej ako 1 sekundu. Obžalovaného nenapadol, zaútočil na neho až po použití paralyzéra.

Uvedené tvrdenie svedka je v zhode s výpoveďou svedkyne L.. Š. M., ktorá potvrdila, že keď sa 24.01.2019 vracala z obeda, na 1. poschodí spal neznámy muž, preto zašla za náčelníkom p. Č. a požiadala ho, aby túto osobu vyviedol a okolo 14. hodiny opäť videla, že na chodbe ten istý muž stojí a bol pri ňom náčelník mestskej polície a príslušník G. Z., aj keď skutok samotný nevidela. Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedka E. B. vyplýva, že keď išli s kolegom G., videli, že vo vchode mestského úradu sa niečo deje, na zemi sedel neznámy muž a kolega Z. ho držal rukami, pričom neznámy muž mal rozbitú hlavu a neskôr mu kolega E. B. poskytol pomoc.

Rovnako svedok P. Č. potvrdil, že ho požiadala právnička, že na úrade na 1. poschodí, kde sedí aj primátor, spí opitý chlap, preto mu pomáhal po schodoch, lebo sa motal. Po chvíli sa tento chlap vrátil a dožadoval sa, že chce ísť za primátorom. Kolega G. Z. ho išiel vyprevadiť z budovy a on stál hore a sledoval ich, ako išli po schodoch, kde následne išiel do kancelárie, odkiaľ počul hluk, krik a buchot, preto zbehol dole a videl, ako Z. má toho pána spacifikovaného, pričom tento mal ranu na čele.

Taktiež svedok E. B. potvrdil, že keď končil zmenu, išiel odniesť zbraň na mestský úrad a keď išiel do budovy mestského úradu, videl poškodeného Z., obžalovaného L. R. P. G., pričom videl, že L. má zranenie na hlave, preto zobral lekárničku a ošetril ho.

Z prečítanej výpovede svedka P. G. zároveň vyplýva, že keď prichádzal na mestský úrad, videl kolegu Z., ako drží nejakého muža na zemi, ktorý sa naťahoval po baterku, o ktorej neskôr zistil, že to je paralyzér, preto mu pribehol na pomoc, pričom tento muž mal ranu na hlave, s ktorej mu tiekla krv. Uvedené výpovede svedkov sú potvrdzované aj kamerovým záznamom, z ktorého vyplýva priebeh skutku, pričom je z neho zrejmé, ako obžalovaný L. paralyzér napadol poškodeného Z..

Vo vzťahu k skutku 2/ je obžalovaný, aj podľa názoru krajského súdu, usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne poškodenej R. V.E., ktorá uviedla, že obžalovaný prišiel k nim a pýtal sa, kde je manžel, na čo mu povedala, že nie je doma, potom išla do domu a obžalovaný vošiel dnu a manžela hľadal po všetkých izbách a nadával. Ona vyšla z kúpeľne a začala na neho kričať, aby išiel von. Manžel, o ktorom nevedela, že je doma, spal a následne vstal, lebo počul obžalovaného, kde následne obžalovaný na neho kričal, naťahovali sa, ona ich odťahovala a obžalovaného drgala smerom vonku. Obžalovaný chytil manžela spredu a vytiahol niečo z vrecka, na čo ona začala kričať, že je to nôž, ale nebol to nôž, ale veľký šrubovák. Manžel obžalovaného vytlačil z miestnosti von a vykrútil mu šrubovák z ruky. Malá plakala a vrieskala, nemohli ju ukludniť. Keď sa naťahovali vonku, L. povedal, že ich podpáli, aj im nadával, vravel, že ho manžel ojebal. Bola v strese, bála sa o malú. Keď obžalovaného driľala vonku, tak ju chytil a roztrhal jej tričko. Obžalovaného poznala, občas prišiel za manželom. V ten deň bol pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný sa s jej manželom začali naťahovať v kuchyni, následne obžalovaný vybral z vrecka šrubovák, o ktorom si myslela, že to je nôž. Ona sa postavila na stranu manžela, vytlačala L. von. L. spadol na zem vonku na dvore, ale za tričko ju chytil ešte v kuchyni, kde sa naťahovali. Obžalovaný vystrájal, ona cítila strach o manžela.

V zhode s jej výpoveďou vypovedal aj svedok poškodený X. V., ktorý uviedol, že manželka mu vravela, že obžalovaný L. ho hľadal a odišiel, tak si išiel ľahnúť. Asi o pol hodinu prišiel L. naspäť, začal kričať a hľadal ho po dome. Preto vyšiel von a vyšla aj manželka z kúpeľne, na čo mu obžalovaný povedal: „Ty degeš, zabijem Ťa, lebo si ma ojebal“. Začal robiť rukami a vopchal ruku do svojho vrecka a manželka kričala, že má nožík. On mu chytil ruku a driľal ho von, pričom spadli obaja. Následne zavolať políciu a obžalovaný odišiel. Predtým sa obžalovaný chytil aj s manželkou, lebo jej roztrhol tričko. Na manželku povedal obžalovaný, že je kurva a na neho, že ho zabije, lebo ho ojebal. Malá plakala, on pociťoval strach a bál sa o manželku, nevestu, aj malú, aj o seba, že ho prepichne. On mu vravel, aby išiel preč. Vnútri bol len on a manželka, nevesta a vnučka.

Rovnako z prečítanej výpovede svedkyne E. V. vyplýva, že prišiel obžalovaný k nim domov, začal kričať a nadávať na svokra X. V., na to vyšla svokra aj svokor, ona zobrala dcéru, ktorá plakala, na ruky a išla s ňou von. Z domu bolo počuť krik a že L. kričal, že ich podpáli. V ten deň bol L. u nich dvakrát. L. svokre potrhla tričko, aj sa im vyhrážala.

Vo vzťahu k skutku 3/ je, aj podľa názoru krajského súdu, obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného Š. M., ktorý uviedol, že čakal na mliekára od 9.30 do 10.30 hod. a išiel zhora opitý L., ktorý mu povedal: „Ty starý chuju, čo na mne patriš“. Na to prišiel k nemu, zvalil ho a začal do neho kopat, čo bolo za bránou vo dvore. Potom sa postavil a išiel domov, kde dcéra a vnučka zavolať policajtov a záchranku. On L. neudrel, iba mu povedal, aby išiel ďalej. Nevie o tom, aby niekedy mal s L. konflikt. Po

skutku nevidel na oko, aj mu ho operovali, so strojčekom bol na kontrole. Barlu užíva asi rok a pol, ale pri skutku ju nemal, pretože bol len štyri domy od seba. S obžalovaným nemal žiaden konflikt, nepamätá sa, či sa v roku 1992 stretli na hubách, ani si nepamätá, aby bol za jeho rodičmi. Obžalovaného barlou neudrel pri skutku, lebo ju nemal. Obžalovaný ho zhodil na zem a kopal do neho, do hlavy, udel ho veľakrát, či použil nejaký predmet, to nevie, kopal ho do tváre, do pleca. Brána do dvora bratranca bola zatvorená. On L. neudrel.

Výpoveď svedka poškodeného M. je v súlade so znaleckými posudkami znalcov U. P. P., U. P. X. R. U. L. U., ktorí popísali zranenia poškodeného, pričom uviedli, že k týmto mohlo dôjsť tak, ako ich uviedol poškodený, zhodne vylúčili, aby tieto mohli vzniknúť jedným úderom alebo pádom, s tým, že v prípade poranenia oka poškodeného Š. M. ide o poranenie ťažké, s dobou liečenia a PN nad 42 dní.

Uvedenými dôkazmi je zároveň vyvrátená účelová obrana obžalovaného, ktorý popisoval priebeh jednotlivých skutkov inak, najmä, že poškodeného G. Z. paralyzéro nemal, len mu ho chcel priložiť a bolo to z dôvodu, že poškodený Z. sa mu vyhrážal, že ho zhodí zo schodov, že poškodeným V. R. V. sa nevyhrážal, len mu povedal, zabiť Ťa je málo a v ich obydli nebol a zároveň, že poškodeného M. udel iba jedenkrát, a to z dôvodu, lebo poškodený ho udel barlou po hlave.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených priamych, aj nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného P. L. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného v bode 1/ po právnej stránke kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, v bode 2/ ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a v bode 3/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, § 123 ods. 3 písmeno i) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný v bode 1/ použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, skutok spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou, v bode 2/ obžalovaný neoprávnene vnikol do obydli iného, neoprávnene tam zotrval a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, násilím alebo hrozbou inej ťažkej ujmy a inému sa vyhrážal smrťou inou ťažkou ujmov takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a v bode 3/ inému úmyselne ublížil na zdraví a skutok spáchal na chránenej osobe, osobe vyššieho veku. Preto aj odvolací súd má za to, že obžalovaný týmto svojím konaním naplnil tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkové podstaty žalovaných trestných činov.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil žiadnu. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že pochybil súd prvého stupňa, ak u obžalovaného nekonštatoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, krajský súd už toto pochybenie napraviť nemohol.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného, pričom, vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvýšil aj hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 18.03.2015, sp. zn. 12T/49/2015, právoplatným dňa 04.08.2016, pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody nepodmienečne na 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienečne prepustený dňa 18.06.2018 so skúšobnou dobou 12 mesiacov do 18.06.2019, teda v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby je

pre obžalovaného mierny, avšak vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, už uvedené napraviť nemohol.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že v priestoroch mestského úradu bol v daný deň len jedenkrát, odvolací súd udáva, že pre posúdenie spáchania skutku je daná skutočnosť irelevantná, rovnako ako dôvod jeho návštevy mestského úradu.

K odvolacej námietke obžalovaného, že ostala nevysvetlená základná otázka, z akého dôvodu bol k obžalovanému privolaný mestský policajt, keď nič zlého nevykonal, krajský súd udáva, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa v priestoroch Mestského úradu Vranov nad Topľou správal nedôstojne, bol pod vplyvom alkoholu, vulgárny a vzhľadom na to, že dobrovoľne neodišiel, bolo potrebné ho z budovy mestského úradu vyviešť. Z vykonaného dokazovania zároveň nie je preukázané, aby bol incident vyprovokovaný mestským policajtom, tým, že mal obžalovanému uviesť, že „o chvíľku sa ty chuju budeš váľať pod schodmi na chodníku a tam zdochneš“. Uvedené nevyplýva ani z výpovede svedkov a ani zo zabezpečeného kamerového záznamu.

K tvrdeniu obžalovaného, že do domu poškodených X. V. a R. V. nevstúpil, odvolací súd udáva, že dané tvrdenie je v rozpore s iným jeho tvrdením, keď vravel, že z domu poškodených V. ho mal vytlačiť obžalovaný X. V. za súčinnosti svojich synov, ktorí ho navyše na dvore aj zbilí. Zároveň toto tvrdenie je vyvrátené výpoveďou svedka poškodeného X. V., svedkyne poškodenej R. V. a svedkyne E. V.. Bez významu zostáva skutočnosť, z akého dôvodu do domu poškodených obžalovaný vstúpil a tvrdenie, že iba utrúsil poznámku „zabiť Ťa je málo“, je rovnako vyvrátené výpoveďami svedkov poškodených a svedkyne.

Ak obžalovaný k skutku 3/ namietal, že prvým napadnutým bol on zo strany poškodeného M., ktorý ho mal napadnúť barlou, tak uvedené tvrdenie je, podľa názoru krajského súdu, vyvrátené výpoveďou poškodeného M., ktorý potvrdil, že barlu v tom čase nemal a zároveň vierohodnosť svedka poškodeného M., že k skutku malo dôjsť tak, ako to uviedol on, v rozpore s tým, čo uviedol obžalovaný, je potvrdená aj výpoveďami znalcov a nimi podanými znaleckými posudkami v predmetnej trestnej veci.

Odvolací súd sa zároveň stotožňuje aj s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovaného bolo potrebné pre výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd sa rovnako stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa vo výroku o škode z dôvodu, že všetky, v tomto výroku uvedené osoby, si nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas, pričom súd vzhľadom na výsledky dokazovania uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému Š. M. vo výške 3.434,40 eur, tak, ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania a so zvyškom nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., si síce do skončenia vyšetrovania uplatnila škodu v nižšej výške, avšak túto v priebehu hlavného pojednávania modifikovala a preukázala v dôsledku ďalších výdavkov v súvislosti s liečebnými nákladmi. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne poškodeného Mesto Vranov nad Topľou, ako aj poškodenú R. V. s nárokmi na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal na civilný proces.

Za správny a zákonný krajský súd považuje aj rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci, a to elektrického paralyzéra so svietidlom zn. Police čiernej farby.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a preto odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.